

Drukwerk tegen verlaagde taks
Afgiftekantoor: 9040 Sint-Amandsberg

Jaargang 31 nr. 1 – maart 2021

Verantwoordelijke uitgever:

De Jaeger Guy
Sint-Baafskouterstraat 94,
9040 Sint-Amandsberg (België)

bpost
PB-PP / B – 31121
BELGIË(N) – BELGIQUE
Erk.-nr P 904092

't verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van de “Belgisch - Nederlandse Wandelverbroeding”

Foto: Wintergloed Brugge – Verslag verder in het clubblad.

Voorkeurtocht

Zondag 16 mei 2021
Braine-le-Comte
43ème Marche Provinciale du Hainaut
Comité Provincial du Hainaut

't Verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van "De Belgisch-Nederlandse Wandelverbroedering"

Aangesloten bij "Wandelsport Vlaanderen" (WSVL) nr. 3001
Aangesloten bij het "Internationaal Volkssport Verbond" (I.V.V.)
Aangesloten bij de "Sportraad Destelbergen"

Bestuur	Inhoud clubblad
<u>Voorzitter/Secretaris</u> De Jaeger Guy Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 Vanuit Nederland 0032-92280347 Guy.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be <u>Penningmeester/Verslaggever</u> Mauws Greta Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 Vanuit Nederland 0032-92280347 Greta.mauws@belgnedwandelverbroedering.be <u>Public relations/Webmaster</u> De Jaeger Alexander Sint – Baafskouterstraat 90 9040 Sint – Amandsberg Tel: 0495/18.20.29 Vanuit Nederland 0032-495182029 Alexander.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be	<u>Pagina:</u> 3 Woordje van de voorzitter. 4 Clubprogramma 2021. 5 - 12 De wandelende pen. "Wondermooi Vlaanderen" 13 Koken in ons kot. "Paasbest" 14 - 15 Informatief. "Vrijdag de 13de" 16 Slotevenement "Te Gek".
Website / e-mail	Clublokaal
www.belgnedwandelverbroedering.be info@belgnedwandelverbroedering.be	Sportbar 't Meer Koedreef 3 9070 Destelbergen

Woordje van de voorzitter.

Beste leden en vrienden,
Beste sympathisanten,
Mevrouw, Mijnheer,

Enkele weken geleden kwam een buurman met een verschrikkelijke mededeling : "Mijn paard is besmet met het 'paardenherpesvirus'". We stonden precies allebei aan de grond genageld en konden geen woord meer tegen elkaar zeggen. Het enige dat door mijn hoofd spookte was : "Wat gaan we nog allemaal over ons heen krijgen?". Enkele dagen later las ik in de Telex Sport in het dagblad De Gentenaar het volgende : *"Jumping. Het paardenherpesvirus waart ook rond op de vijfsterrenjumping van Doha. Enkele Duitse paarden moeten in quarantaine. Ook paarden die op hun vlucht van Valencia naar Doha zaten, worden geïsoleerd"*. De paardensport is in shock. Wat straks met de Olympische Spelen?

Beste leden en lezers, ik ben geen zwartkijker, maar het leven zal nooit meer worden zoals vroeger. Meer dan één wetenschapper heeft er al voor gewaarschuwd, na corona komt er iets anders! En gaan we ons dan telkens moeten laten vaccineren? Ik ben er niet gerust in. Welk vaccin ze ook in ons lichaam gaan spuiten, gezond kan het toch allemaal niet zijn. En al is de kans op ernstige bijwerkingen of zelfs overlijden heel klein, het zal je maar overkomen! Intussen heeft Covid-19 reeds meer dan een jaar ons leven verpest. Kunnen jongeren dat nog inhalen, voor de ouderen is dat een verloren jaar. Trouwens, ook gans 2021 zie ik somber in. En als we het dit jaar niet onder controle krijgen, vrees ik dat we er zullen moeten mee leven tot het einde van ons dagen.

Intussen hebben in het verenigingsleven – over alle domeinen heen – reeds veel mensen afgehaakt. Ik vrees dat we zelfs veel goede wandelvrienden nooit meer zullen zien.

Intussen is het ook al meer dan een jaar dat het georganiseerd wandelen met alles erop en eraan stilligt. Ook daar heb ik toekomstgericht geen goed oog op. En toch is er positief nieuws. Veel verenigingen hebben de voorbije maanden enorm hun best gedaan om bewegwijzerde en niet-bewegwijzerde wandelingen uit te stippelen. Sommigen hebben zich zelfs verdiept in het wandelknooppuntennetwerk. Meesterlijk hoe ze ons soms door hun streek wisten te loodsen. Greta en ik zijn die clubs en hun medewerkers heel dankbaar.

Maar ook het federatiebestuur en de secretariaatsmedewerkers in Maldegem en in Hasselt wil ik eens bijzonder danken. Ook zij doen er alles aan opdat het schip niet zou vergaan. Het initiatief "Vlaanderen Wandelt Lokaal" is misschien wel het mooiste hartverwarmende bondsinitiatief van de laatste jaren. In tijden waar je niet één week kan vooruit kijken, is zo'n initiatief waar je gans Vlaanderen zal kunnen doorwandelen, zelfs van club naar club, gedurfd. Het kan bovendien een grote boost geven aan de wandelsport en de meewerkende verenigingen. Op de oorspronkelijke datum van zondag 25 april 2021 zouden we daar onze medewerking aan verlenen. Maar toen Alexander de laatste hand aan het leggen was aan de lay-out van dit clubblad kwam volgend verrassend bericht vanuit de federatie : "Vlaanderen Wandelt Lokaal wordt verplaatst naar zondag 27 juni 2021". Dit zullen we echter aan ons laten voorbijgaan. Alles wordt nu toegespitst op het grandioos slotevenement van de "Te Gekke Roes(t)-campagne 2020-2021" op zondag 30 mei 2021. Afspraak in de historische site van het Museum Dr. Guislain, Jozef Guislainstraat 43 te Gent. Alle informatie via :

www.tegekkewandelingen.be
www.museumdrguislain.be
www.wandelsportvlaanderen.be
www.belgiedwandelverbroedering.be

Ik zou dit woordje willen afsluiten met het volgende. Door de medewerking aan de "Te Gekke Roes(t)-campagne 2020-2021" met als thema "Maakt Drank-, Drug- en Gokproblemen bespreekbaar" heb ik een andere kijk gekregen over deze problematiek en over de problemen waar verschillende van onze partners mee geconfronteerd worden. Ik ben echt fier dat ik indertijd de vraag van de federatie om medewerking positief heb beantwoord en zo ons steentje heb kunnen bijdragen tot het bespreekbaar maken van deze problematiek om zo te komen tot een betere leefwereld voor iedereen. Mijn dank gaat dan ook naar alle partners voor de fantastische samenwerking. Op naar de volgende campagne!

GUY DE JAEGER,
Voorzitter.

clubprogramma 2021.

Na er lang over nagedacht te hebben zal er ook in de toekomst geen voorkeurprogramma zoals vroeger vermeld worden. Buiten de in het begin van het jaar vermelde regionale en nationale wandeldagen zullen alleen nog de voor mij voornaamste promotochten (volgend jaar bonustochten) georganiseerd in onze provincie vermeld worden. Mocht er een bevriende club uit de andere provincies een speciale wandeltocht organiseren n.a.v. een clubjubileum of een eenmalig streekgebonden evenement kan deze ook nog vermeld worden. Zoals in het voorgaand clubblad aangegeven zal er geen verdere informatie

omtrent tochten gegeven worden omdat tussen het opstellen van de kalender en de wandeltocht zelf er al zoveel kan gebeurd en veranderd zijn dat bijna niets van deze informatie nog klopt. Via de website van de organiserende vereniging kunt U ten allen tijde kijken naar de up-to-date gegevens.

De eerste belangrijke afspraak buiten onze federatie is de "Provinciale Wandeldag Henegouwen" te Braine-le-Comte op zondag 16 mei 2021. We zien wel of deze wandeldag zal doorgaan en onder welke omstandigheden.

zondag 18 april 2021 Voorkeurtocht	Mattentaartochten Geraardsbergen	GEANNULEERD
zondag 02 mei 2021 Voorkeurtocht	Lentewandeling Herzele	www.burchtstappersherzele.be
zondag 16 mei 2021 Voorkeurtocht	43 ^{ème} Marche Provinciale du Hainaut Braine-le-Comte (Prov. Henegouwen)	www.ffbmp-hainaut.net
zondag 30 mei 2021 Met onze medewerking	slotevenement Te Gekke Roes(t)-campagne 2020-2021 Gent	www.belgnedwandelverbroedering.be
zaterdag 12 juni 2021 Met onze medewerking	G-Sportdag Destelbergen	
zondag 13 juni 2021 Voorkeurtocht	35 ^{ste} Wase Poldertochten Sint-Gillis-Waas	www.delachendeklomp.be
zondag 20 juni 2021 Voorkeurtocht	Marche Nationale F.F.B.M.P Spa (Prov. Luik)	GEANNULEERD
zondag 20 juni 2021 Voorkeurtocht	De Klingse Bostochten De Klinge	www.gasthofstappers.be
zondag 27 juni 2021 Voorkeurtocht	13 ^{de} Meersentocht Schellebelle	www.deschooiers.be
zondag 25 juli 2021 Voorkeurtocht	Marche Provinciale du Luxembourg Paliseul (Prov. Luxemburg)	www.ffbmp.be
zondag 22 augustus 2021 Voorkeurtocht	Regionale wandeldag "Limburg Wandelt Lummen (Provincie Limburg)	www.delummensedalmatiers.be
vrijdag 22 oktober Met onze medewerking	Herfstwandeling scholen Destelbergen-Heusden	
donderdag 11 nov. 2021 Met onze medewerking	Gezinswandeling Destelbergen-Heusden	

De wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Inleiding.

Na 44 jaar wandelen ben ik dankzij de coronapandemie tot het besef gekomen hoe mooi Vlaanderen wel is. Alle parkoersmeesters van clubs waarvan we een bewegwijzerde of niet-bewegwijzerde coronawandeling hebben meegedaan hebben ons hun streek op een gans andere manier leren ontdekken. Stukjes wondermooie natuur waar ze anders niet toe kwamen hebben ze ons nu getoond, werkelijk schitterend. Maar ook onze wandelbeleving is anders geworden. Met de trein en bus naar het vertrekpunt van de wandeling rijden en dan vrij de wereld in om van de natuur en cultuur te genieten. Geen gedrum en lawaai van een startzaal, niet meer genepen zitten op rustposten, neen, op een bankje of een boomstronk genieten van onze sandwiches en een slokje water. (Het heeft ons al veel geld uitgespaard!) Ik denk dat we trouwens niet de enigen zijn die de wandelsport op een andere, meer gemoedelijke en ontspannende manier hebben leren ontdekken. Ik kijk ernaar uit om terug naar georganiseerde wandelingen te gaan zoals vroeger, maar word ik teleurgesteld dan weet ik

nu op wat ik kan terugvallen. Trouwens, mogen we ons straks niet aan een duurdere wandelsport verwachten? Ik denk van wel! Intussen zullen veel ouderen hebben afgehaakt en zullen jonge gezinnen via allerlei apps het georganiseerd wandelen niet meer nodig hebben. Indien COVID-19 ons zal blijven achtervolgen zal dit zeker nog zware gevolgen hebben voor het verenigingsleven en het voortbestaan van veel verenigingen. Wandelen was ooit de sleutel tot het dorpsgeheim, de mensen samenbrengen, samen gaan wandelen en daarna samen een Rodenbach drinken en een boterham met gehakt of hoofdvlaakje eten. Deze tijd ligt al ver achter ons. Misschien zou het wel eens goed zijn de klok terug te draaien naar die tijd, een tijd waar het leven inhoud had!

Hoe Greta en ik de voorbije maanden al wandelend zijn doorgekomen leest U hierna. Vergeet trouwens ook niet de prachtige fotoreportages op onze website te bekijken. We wensen jullie veel lees- en kijkplezier.

Zaterdag 28 november : Coronawandeling Gentbrugse Meersen Zuid.

Op deze stralende zonnige herfstdag deden we onze kortste verplaatsing in maanden. Met de bus naar Gentbrugge voor de bewegwijzerde “Gentbrugse Meersentocht Zuid” van onze vrienden Florastappers Gent. De afstand was 8 km. en ging volledig door de Gentbrugse Meersen. Als opwarmertje begonnen we door het “Rattendalepark”.

Het “Rattendalepark” is een oud kasteeldomein van 2,3 hectare. Waar ooit een kasteel uit eind 16de eeuw, begin 17de eeuw stond, staat vandaag ‘slechts’ een toren, de “Rattendaletoren”. Deze achthoekige toren is de blikvanger in het park.

De belangrijkste boomsoorten in het Rattendalepark waren vroeger eik, beuk, linde en paardenkastanje. Intussen is het park verder ontwikkeld tot een bos met veel esdoorn. De struiklaag bestaat voor een groot deel uit hulst.

En dan sta je plots in de Gentbrugse Meersen.

De “Gentbrugse Meersen” is één van de vijf Gentse groenpolen. Het park- en natuurgebied is meer dan 274 hectare groot. De aanleg ervan startte begin 2013 en is nog volop in ontwikkeling. Een gedeelte van de Gentbrugse Meersen is eigendom van de stad Gent. Natuurpunt en stad Gent werken hier samen aan een natuurkern met ruimte voor speelnatuur. De aanpalende volkstuinten werden in 2014 uitgebreid en in hetzelfde jaar werden ook sport- en speelterreinen aangelegd. In 2015 begon de aanleg van 100 hectare

De wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

in het zuidelijk deel van het gebied. Hier ligt de nadruk op de natuur. Een achttiental runderen en paarden begrazen een deel aan de oostrand, tegen de Zeeschelde. Een deel van het park aan de oostrand waar plassen een aantrekkingspunt vormen voor watervogels is afgeschermd voor het publiek. Samen met de Damvallei in Destelbergen vormt het gebied een grote groene vlek van 650 hectare ten zuidoosten van Gent.

Ik dacht de Gentbrugse Meersen te kennen, maar dat was niet waar. De afgelopen jaren is daar enorm veel werk verricht. Nieuwe gedeelten werden toegankelijk gemaakt door het aanleggen van verharde en onverharde wandelpaden. Werkelijk schitterend hoe je daar van het ene pad in het andere kunt wandelen. Ieder pad heeft zelfs een prachtige naam gekregen: staartmeespad, blauwborstpad, dwergmuispad, kokmeeuwpad, kaasjeskruidpad. Op het einde van de Koningsdonkstraat sloegen we links af, wat vroeger een lange veldweg was, mond nu uit op een schitterend – met hekken afgesloten – grasland, werkelijk een wondermooie natuurvlakte.

De Gentbrugse Meersen kwam vele jaren terug in het nieuws met de aanleg van een geboortebos. Ieder jaar krijgen de pasgeborenen van het afgelopen jaar een plekje op het gebied waar hun naam en geboortedatum terug te vinden zijn. Ieder jaartal heeft zijn eigen plekje en een andere afbeelding. Eén van de schitterendste plekjes is deze met de zwijntjes waarop de naam op prijkt. Hoeveel kleine biggetjes er dat jaar geboren waren heb ik echter niet geteld.

We namen echt de tijd om het in de zon badend natuurgebied met zijn wondermooie herfstkleuren te aanschouwen. Vanop de uitkijkheuvel hadden we een fenomenaal uitzicht over dit uitgestrekte gebied. Spijtig van één zichtbaar storend element, namelijk de autosnelweg E17, daar zouden ze toch iets moeten aan doen! Maar het zicht op de aangelegde vijver met zijn honderden watervogels maakte dat weer goed. We eindigden deze wondermooie bewegwijzerde natuurwandeling via de verhoogde berm langs de volkstuintjes van Gentbrugge. Als Gentenaars mogen we fier zijn één van de allermooiste natuurgebieden van Vlaanderen te bezitten. Bedankt vrienden Florastappers, jullie hebben ons een fantastische wandelmiddag bezorgd

**Vlaanderen Wandelt
LOKAAL**

WANDEL POP-UP
+100 LOCATIES
IN VLAANDEREN

27.06.2021
#iedereenwandelt

De wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Zondag 13 december : Coronawandeling Pellenberg (Vlaams-Brabant).

Als er één deel van België is waar ik het liefst ga wandelen is het wel de provincies Vlaams-Brabant (voorbij Brussel) en Waals-Brabant. Door de jaren heen is het ook de streek waar ik zowel aan Nederlandstalige als aan Franstalige kant met veel clubbesturen goede contacten onderhoud. Ik ben daarvoor alweer eens in mijn archief gedoken. Mijn eerste deelname aan een wandeling in Vlaams-Brabant dateert van zondag 16 juli 1978 bij “Wandelklub Halewijn Zoutleeuw”. Hun dit jaar ons ontvallen voorzitter, de heer Fernand Thomaere, was diegene die me door zijn ervaring wegwijst maakte in de wandelsport in Vlaams-Brabant. Tot aan zijn overlijden zijn we goede vrienden gebleven. Eén van die voorzitters die me verder wegwijst maakt in Vlaams-Brabant is, de heer Jan Fonteyn, voorzitter van “WSP Heverlee-Leuven”. Het is één van de clubs die sinds het uitbreken van de coronapandemie heel wat gedaan heeft om haar leden aan het wandelen te houden. Na negen fotozoektochten te hebben uitgewerkt via het knooppuntennetwerk Zuid-Dijleland – waarvan wij er reeds vier van hebben meegedaan – gingen ze nog een stapje verder. Toen ik op hun website las dat ze een bewegwijzerde wandeling hadden uitgestippeld vertrekkende aan het UZ Pellenberg, stond het bij mij vast dat we deze zouden meedoen. Op zondag 13 december was het dan zover, met de trein naar Leuven en dan met de bus richting Lubbeek met halte aan het UZ Pellenberg. Beste leden en lezers, je gelooft het of niet, maar vanaf de eerste tot de laatste meter kregen we een wondermooi onverhard natuurparkoers onder de voeten.

Pellenberg is een deelgemeente van Lubbeek, het centrum van Pellenberg is het op één na hoogste punt van Vlaams-Brabant (106 meter). Campus Pellenberg van het UZ Leuven – waar de wandeling vertrok – bevindt zich in wat vroeger het park was van het “Kasteel de Maurissens”, het ecletische kasteel uit 1916 dat gebouwd werd in opdracht van de adellijke familie De Maurissens. Sinds 1949 is het kasteel met het bijhorende park eigendom van de Katholieke Universiteit Leuven. Hierdoor heeft Pellenberg een heel goede busverbinding.

“De Maurissens” is een adellijk geslacht. De oudste mannelijke telg draagt sinds 1822 de titel van ridder. Het geslacht maakte deel uit van de Belgische en tot 1883 van de Nederlandse adel. De stamreeks begint met Michel Maurissens die in 1565 in Lokeren werd gedoopt. De rijke geschiedenis van deze adellijke familie kunt U lezen op www.de-maurissens.be.

Via een aaneenschakeling van onverharde wandelpaden waarbij we steeds uit een andere invalshoek zicht hadden op het imposante kasteel en de natuur er omheen deed ons al in de zevende hemel belanden. Het kasteelpark is trouwens gekend om zijn monumentale bomen. Naar de tamme kastanje, de beuk, de tulpenboom, de gewone esdoorn en de papierberk stonden we met grote ogen te kijken.

Een volgend stukje ongerepte natuur die er drassig bij lag deed ons voor het ergste vrezen. Na een drukke weg te zijn overgestoken stonden we aan het begin van een bosrijke wandeling.

De Wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Het “Koebos” gelegen in de “Vallei van de Molenbeek” was met zijn herfstkleuren een streling voor het oog. Het ligt tussen de dorpskernen Lovenjoel en Pellenberg. Het is een prachtig oud eikenbos van 27 ha. groot. De bodem is kalkrijk en mineraalrijke kwelzones in de vallei zorgen voor opmerkelijke planten. In het Koebos zijn ook verschillende holle wegen die veel dieper dan de rest van het landschap liggen en een speciaal microklimaat kennen. In de winter zie je honderden maretakken in de kruinen van de bomen hangen. Zij komen voor op populieren, eiken en meidoorn. Sinds het Koebos de status van natuurgebied verwierf kan je er kleurrijke vlinders zoals de koninginnenpage, het oranjetipje en de sleedoornpage in ogenschouw nemen. Ook reeën, vossen, wezels, eekhoorns, bosuilen, valken en buizerds voelen zich er thuis. In de educatieve poel krioelt het van het waterleven.

Het grootste gedeelte van de wandeling ging over het “Sint-Ermelindis wandelpad” dat er nog redelijk goed bij lag. Tussen zoveel natuurschoon moesten we plots naar links een stijgend smal glibberig pad op dat deel uitmaakt van het “Butselbos wandelpad”. Vanaf nu was het alle hens aan dek. Glijdend van links naar rechts, soms van boompje naar boompje en door het overwoekerd struikgewas, was het opnieuw een

gevecht met de natuur, geweldig zou Eddy Wally gezegd hebben! Toen we eventjes het bos uitgingen kwam een bankje als geroepen om wat op adem te komen en de innerlijke mens te versterken om vervolgens opnieuw aan een stuk bossurvival te doen.

Een stralend zonnig wandelweertje, een wondermooi voor 100% natuurparkoers, onze vijfde trip naar het Leuvense was alweer een voltreffer! Bedankt vrienden van WSP Heverlee-Leuven, jullie hebben ons alweer een schitterende wandeldag bezorgd.

Zondag 20 december : Beninksberg/Wijngaardberg Wandeling te Wezemaal (Vlaams-Brabant).

Voor onze allerlaatste wandeling van 2020 gingen we opnieuw naar het Leuvense. Toen ik aan een bevriend wandelaar zei dat we al voor de zesde maal in minder dan een jaar tijd naar het Leuvense waren gaan wandelen kreeg ik direct volgende spontane reactie : “Guy, zouden jullie niet beter naar Leuven gaan wonen?”. Het is te overwegen waard als Greta met pensioen is! De bestemming was nu Wezemaal waar onze vrienden van “De Bollekens Rotselaar” een bewegwijzerde wandeling hadden uitgestippeld. Wezemaal is een deelgemeente van de gemeente Rotselaar, gelegen in het Hageland. In het verleden ben ik daar al meermaals gaan wandelen naar de “Bibbertocht”, een organisatie van “WK Werchter”. Toen ik het parkoers onder ogen kreeg met de “Beninksberg” en de “Wijngaardberg” wilde ik deze tocht zeker doen. Deze twee ‘bergen’ en de natuur er omheen zijn zo wondermooi dat je, van welke richting je ook komt er nooit op uitgekeken geraakt, zo fascinerend mooi is deze streek. Het vertrek van de wandeling was aan het station van Wezemaal. Heel zichtbare duidelijke borden gaven info over de drie

parkoersen. Wij kozen voor de langste afstand van 14 km.. Van bij de start tot het einde wandelden we in wondermooie natuur. Het begon al bij het vertrek aan het station. Via het “Pluisjespad” kwamen we in het speelbos “t Waterdraakje”. De toon was direct gezet. Na de doortocht in een nieuwe wijk kwamen we in het gezellig centrum van Wezemaal. We brachten een bezoek aan de Sint-Martinuskerk.

De Wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

De “**Sint-Martinuskerk**” is toegewijd aan Martinus van Tours. De kerk vormt een harmonieus geheel, ondanks de verschillen in de gebruikte bouwmaterialen en bouwactiviteiten door de eeuwen heen.

Het koor en de sacristie aan de noordkant zijn 13de-eeuws; de zuidertranseptarm dateert uit de 14de eeuw. In de 15de eeuw bouwde men de noordertranseptarm, het schip, de beuken en de westertoren. De onderbouw van deze toren en de kerk is opgetrokken met ijzerzandsteen afkomstig van de vlakbij gelegen Wijngaardberg. Voor de bovenbouw van de toren gebruikte men witte kalksteen.

De bouw van de zuidersacristie volgde in de 18de eeuw. Het interieur is, waar de bogen overvloeien in kapiteel loze zuilen, een voorbeeld van Brabantse gotiek. Na een brand in 1751 werden de viering en het koor overdekt met een classicistisch tongewelf. De torenspits werd na een brand in 1860 vervangen door een stompe dakbedekking.

Het interieur is versierd met schilderijen uit de 16de, 17de en 18de eeuw. Het hoofdaltaar is 18de-eeuws en afkomstig uit het Adrianus-VI-college van Leuven.

Na dit bezoek stonden we definitief in de startblokken om de natuur in te trekken. Juist buiten de bewoonde wereld moesten we een smal stijgend onverhard pad in dat ons op het hoogste punt van de “Beninksberg” bracht.

De “**Beninksberg**” is één van de mooiste voorbeelden van de voor het Hageland typische ijzerzandsteenheuvels of Diestiaanheuvels en steekt meer dan vijftig meter boven de omgeving uit en biedt

zo prachtige panorama's over de aangrenzende Wingevallei. De Diestiaanheuvels zijn zandbanken uit de voormalige Diestiaanzee die zijn achtergebleven toen de zee zich zeven miljoen jaren geleden terugtrok. In tegenstelling tot andere Diestiaanheuvels bleef de Beninksberg onbebouwd. De omgeving van de heuvel is landschappelijk beschermd sinds 1977. De Vlaamse overheid verwierf in 1991 het grootste deel van de heuvel en beheert er ondertussen 50 hectare. De gewesteigendommen vormen sinds 1993 het “Vlaams Natuurreservaat Beninksberg”.

Vanop de top van de Beninksberg hadden we een fenomenaal uitzicht over het prachtige Hagelandse landschap. Een aantal kilometers bleven we op een soort plateau wandelen. Af en toe bleven we stilstaan om de wondermooie natuur rondom ons te bewonderen. Plotseling kwamen we oog in oog te staan met wilde paarden die deze Diestiaanse heuvelrug begrazen. Via uitsluitend onverharde paden slingerden we ons door dit prachtig gebied naar de “Wijngaardberg”. Dit is voor mij één van de natuurwonderen van de streek.

De “**Wijngaardberg**” is 72 meter hoog en werd tijdens het Tertiair gevormd door de Diestiaanzee. Tijdens de eerste helft van de 19de eeuw werd op de zuidelijke flank van de berg aan wijnbouw gedaan. De in 1995 geklasseerde wijngaardmuur moest de wijnranken beschermen tegen de noordenwind. Regen heeft gezorgd voor de vorming van holle wegen in de heuvelflanken. In 1997 werd de vzw Steenen Muur gesticht als resultaat van een project waarbij de gemeente onder meer de wijnbouw op de berg nieuw leven wilde inblazen. Momenteel zijn er reeds vijf soorten druiven aangeplant : Chardonnay, Bacchus, Sirius, Pinot gris en Pinot noir.

De Wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Vooraleer we aan de wijngaarden zelf waren moesten we een bijwijlen smal kronkelend glibberig wandel- en mountainbikepad overleven waar we af en toe langs de kant moesten springen om de zwierige mountainbikers door te laten. Daar heelhuids doorgekomen stonden we dan aan de uitgestrekte wijngaarden. Wat had een glaasje wijn deugd gedaan! We wandelden op een pad door de wijnranken met als apotheose de klim naar het hoogste punt van de Wijngaardberg. We gingen langs de wijngaardmuur, vervolgens een smal houten bruggetje over om dwars door de wijnranken heen te wandelen. Toen we de Wijngaardberg over waren kwam een houten tafel met bankjes als geroepen om de innerlijke mens te versterken.

Na deze deugddoende pauze kwam na enkele stappen daar vandaan de ultieme apotheose van de wandeling. Een over de ganse breedte breed in de modder badend pad moest beklommen worden naar het imposante H. Hartbeeld dat over Wezemaal waakt. Eens boven keken we even achterom naar de modderweg die we hadden afgelegd, adembenemend! Via een trappengalerij ging het naar beneden. De laatste meters naar het station waren er om te bekomen van een alweer wondermooie natuurtocht in het Leuvense. Bedankt vrienden van “De Bollekens Rotselaar”, het was de verplaatsing vanuit Gent meer dan waard!

Zaterdag 09 januari : Nieuwjaarstocht/Parkboswandeling De Pinte.

Deden we in 2020 maar op zondag 05 juli voor de eerste maal de wandelschoenen aan, voor 2021 had ik me voorgehouden – indien de weersomstandigheden het toelieten – er zo vlug mogelijk in te vliegen. Al moet je dat laatste woord met een korreltje zout nemen. Het lekker eten en drinken van de eindejaarsfeesten hadden ervoor gezorgd dat er heel wat coronakilo's waren bijgekomen. Het zou er de eerste weken op aan komen de 65-plusser motor aan de praat te krijgen en te houden om zo aan de conditie te werken. We hadden voor de eerste weken dan ook een plan uitgewerkt om op zaterdag of zondag de wandeltoerist uit te hangen en onze kilometers te beperken tot maximum 15 km..

En zo trokken we op zaterdag 09 januari naar De Pinte voor een bewegwijzerde wandeling in het Parkbos, een organisatie van onze vrienden van Postiljon Wandelclub Merelbeke. Na wat studiewerk

tot waar we met de bus konden rijden vertrokken we op deze killige maar zonnige winterdag naar De Pinte. We stapten af aan halte “Florastraat” waar we ons aan de poort van het Parkbos bevonden. Drie dagen later, op dinsdag 12 januari stond het volgende te lezen in dagblad De Gentenaar.

“Groenpool Parkbos groeit aan met 30 voetbalvelden”. Het koude maar zonnige weer lokte afgelopen weekend opnieuw heel wat wandelaars naar het Parkbos. Goed nieuws voor wie het te druk vond : de Vlaamse overheid wil het toegankelijke deel van de groenpool dit jaar uitbreiden met 20 hectare of zowat 30 voetbalvelden groter. De Vlaamse regering wil de landbouwgrond daarrond verwerven via minnelijke schikking en anders via onteigening. Er is voor deze 20 hectare een onteigeningsbesluit in opmaak. Vandaag is al 457 van de 1.200 hectare van de groenpool Parkbos toegankelijk voor wandelaars.

De wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Daar het voor ons een paar jaar geleden was dat we in De Pinte hadden gewandeld, stonden we met grote ogen te kijken naar de wondermooie natuur die we direct inwandelden. We deden de lus van 8,46 km. die voor 95% door dit prachtig gebied liep. Werkelijk fantastisch hoe de parkoersmeester ons meeneemt door dit gebied. Onze huisfotograaf Greta kon zich

opnieuw volop uitleven voor de zoveelste natuurreportage op rij. Na een verharde weg te hebben overgestoken stonden we aan het begin van een aaneenschakeling van knuppelpaden in de “Vallei van de Rosdambeek”. Sommige knuppelpaden lagen er bijwijken glad bij. Voor ons en voor de meeste wandelaars die vanuit alle richtingen kwamen viel er zomaar een mooie verrassing te beurt. Op een open landschap waar houten tafeltjes en zitbankjes waren stond een foodtruck “Rap ’n Hap” met warme en koude dranken en heerlijke snacks. Een warme chocomelk deed ons ijsgekoeld lichaam deugd. Goed opgewarmd doken we opnieuw de ongerepte natuur in waar we opnieuw lange tijd op een knuppelpad wandelden. Wat moet dit een werk geweest zijn om dat aan te leggen! Na 8,46 km. genieten van zoveel wondermooie natuur zo dicht bij Gent, waren we net op tijd aan dezelfde bushalte voor de bus terug. Bedankt bestuur en medewerkers van Postiljon Wandelclub Merelbeke, jullie hebben ons een schitterende opener van het wandeljaar 2021 bezorgd.

Zondag 24 januari : Wintergloed Brugge.

Het is zondag 24 januari, buiten is het bitter koud en in onze straat liggen de voetpaden spekglad. Al de hele week hield ik de weersvoorspellingen in de gaten. Als het enigszins doenbaar was wilde ik in het weekend gaan wandelen. Om ons te verplichten toch te gaan wandelen kopen we de zaterdagavond nog online onze treintickets. Goed ingeduffeld tegen de bittere koude vertrokken we naar Brugge. Reeds weken had ik mijn zinnen gezet om het parkoers van Wintergloed te wandelen (8 km.). Het parkoers was niet bewegwijzerd, dus ging ik nog eens op de ouderwetse manier te werk. Met een kopie van het

parkoers, bewerkt op een kopie van het stadsplan van Brugge en met de stratenlijst vertrokken we naar Brugge voor onze eerste stadswandeling.

De start was aan het station van Brugge. Lag er in Sint-Amandsberg nog sneeuw en lagen de voetpaden er spekglad bij, in Brugge was van dat alles niets te merken. Toen we rond de middag aan onze toeristische wandeling begonnen was het winters genieten van zo veel architecturale schoonheid. Het Begijnhof, de site van Oud Sint-Jan, het Koningin Astridpark, de Vismarkt, de Grote Markt,

De Wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

het Prinsenhof, het was 8 km. van het allermooiste dat we in Brugge al gewandeld hadden. We wandelden langs de Reien, de Coupure met zijn jachthaven, en langs de idyllisch mooie Groenerei en Steenhouwersdijk. Toen we voor de tweede maal op de Grote Markt kwamen en het winterzonnetje de kerstverlichting deed glinsteren waren reeds veel mensen naar het hartje van Brugge afgezakt om te genieten van het heerlijke Brugge. Aan de kraampjes met drank en hapjes stonden lange wachtrijen. Wij lieten ons oog vallen op een klein zaakje, het “Otto Waffle Atelier” waar alcoholvrije glühwein en speciale Brugse wafels werden verkocht. Aangezien er daar geen wachtrij stond lieten we ons de glühwein en het wafeltje smaken. Zonder problemen maakten we onze eerste stadswandeling op kaart tot een goed einde. Op het einde viel ons nog een enorme verrassing te beurt. Het park dat de verbinding maakt van het 't Zand naar het station was omgeploegd tot één grote diepe bouwput voor de uitbreiding van de onderaardse parking van 't Zand. Als we nog eens naar Brugge zullen afzakken weten we dat we de eerstvolgende jaren best een andere weg terug

nemen. Na deze geslaagde stadswandeling heb ik een nieuw doel voor ogen, namelijk in zoveel mogelijk steden een bestaande stadswandeling te gaan wandelen of er zelf een via stadskaarten uit te stippelen. Dat we, als de horeca weer open is deze wandeling in Brugge nog eens gaan herdoen is zeker, daarvoor heeft deze stad veel te veel culinaire troeven.

Besluit.

Als dit clubblad jullie zal bereiken zal de teller van gewandelde bewegwijzerde en niet-bewegwijzerde wandelingen en van knooppuntenwandelingen sinds het uitbreken van de coronapandemie op 23 staan. Het was 23 keer genieten van wondermooie natuur en architecturale cultuur. Het enige dat we telkens hebben gemist is dat biertje of dat glaasje wijn. Tot in het kleinste dorp of midden de boerenbuiten hebben we typische horecagelegenheden ontdekt waar we zeker een stukje nostalgie hadden leren kennen. Steeds moesten we het stellen met een slokje water.

Intussen heb ik al een mooi archief van die gewandelde tochten, geklasseerd per provincie. Als

ik er dan ook nog eens het verslag en de fotoreportage erbij neem heb ik van iedere wandeling een waardevolle documentatiemap.

Mijn dank gaat hier trouwens ook eens naar mijn zoon Alexander die niet alleen voor de zoveelste maal het clubblad een andere look heeft gegeven, maar ook van de website een schitterend boeiend overzichtelijk geheel heeft gemaakt.

Voor het volgend clubblad liggen intussen al verslagen in het klad geschreven van wandelingen te Bottelare, Sint-Niklaas, Asse en Bornem. “Wondermooi Vlaanderen” laten we niet meer los!

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER

Bekijk nog meer foto's van deze tochten op onze website:

www.belgiedwandelverbroedering.be

Apéritiefhapje : gerolde worstenbroodjes

Benodigdheden : 2 rollen bladerdeeg - 16 knackworstjes – ketchup

Vorbereiding :

1. Verwarm de oven voor op 180 °C.
2. Rol het bladerdeeg uit op een met bloem bestoven werkblad.
3. Snij het in 16 repen, die iets minder breed zijn dan de knackworstjes.
4. Rol de worstjes in het bladerdeeg.
5. Bak ze in 20 minuten goudbruin in de warme oven.
6. Serveer met ketchup.

Hoofdgerecht : zalmquiche met ricotta

Benodigdheden : zalmfilet (in stukken) 200 g 200 g zalmfilet (in stukken) - bladerdeeg (kant-en-klaar) 1 rol - ricotta 125g - 3 eieren - 2dl melk – 100g doperwt (ontdooit) - peper - zout - 6 blaadjes munt (om te garneren)

Vorbereiding :

1. Verwarm de oven voor op 180° C. Rol het bladerdeeg uit.
2. Leg het in een bakvorm en prik er gaatjes in met een vork.
3. Roer de melk, de eieren en de ricotta goed dooreen in een kom.
4. Kruid met peper en zout.
5. Leg de zalm en de doperwtjes op het bladerdeeg en giet het ricotta-eimengsel erover.
6. Zet de quiche ongeveer 30 minuten in de oven of tot de vulling goudbruin en mooi gestold is. Garneer met gehakte muntblaadjes.

Dessert : warme chocolade marshmallowsdip

Benodigdheden : 200g chocoladedruppels (melkchocolade) - 200g marshmallows - 2el melk – koekjes (type Petit Beurre of ander droog koekje)

Vorbereiding :

1. Verwarm de ovengrill voor. Meng de chocoladedruppels met de melk en 100 g marshmallows en laat op een zacht vuurtje smelten
2. Doe de gesmolten chocolade in een vuurvast pannetje en leg er de rest van de marshmallows bovenop.
3. Zet onder de ovengrill tot de marshmallows lichtjes gekleurd zijn. Serveer meteen met de koekjes, om te dippen.

Smakelijk Eten ! Patrici@

Vrijdag de 13^{de}

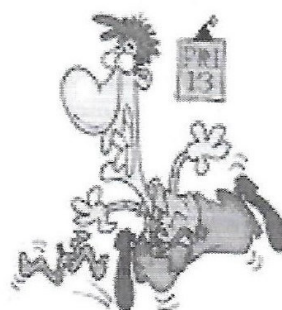
Vrijdag de 13de is uiteraard alleen bijzonder omdat het de combinatie is van een "nefast" getal en een "nefaste" dag in de week.

Iedereen weet dat 13 een ongeluksgetal is. Waarvan dat komt, is niet zeker. Het is een oneven getal, een priemgetal zelf, maar oneven getallen werden in de oudheid eerder als positief ervaren. Het komt achter twaalf, dat als een heel harmonisch getal bekendstaat. De toevoeging van één bij twaalf lijkt die harmonie te verstoren. Meestal wordt voor de afkomst verwezen naar het Laatste Avondmaal, waar men met dertien aan een tafel zat, maar de reputatie van dertien is ouder, want zelfs Homeros wantrouwde het. In de Noorse mythologie wordt verteld hoe de geliefde god Balder, met elf kompanen in het Walhalla zit te tafelen, totdat Loki, de god van het kwade, zich als dertiende erbij voegt. Als men hem wil verjagen, ontstaat een handgemeen waarbij Balder door Loki gedood wordt. Er zijn hier opvallende gelijkenissen met het Laatste Avondmaal. Er is ook het verhaal dat Philippus van Macedonië zijn standbeeld liet oprichten naast de standbeelden van de twaalf voornaamste goden. Kort daarop werd hij vermoord. Voor de stemming er wat meer in te brengen: de Kaballa vermeldt dertien geesten van het kwade en het verhaal van het Beest staat in het dertiende hoofdstuk van de Apocalyps.

Toch even opmerken dat 13 niet universeel negatief is. Zeus troonde vaak temidden van twaalf andere goden. Voor de Maya's was het een heilig getal. Ze kenden 13 kosmische punten: het centrum van de wereld, vier windrichtingen op aarde, vier in de hemel en vier in de onderwereld. Hun dagen werden genummerd van 1 tot 13 en hun ingewikkelde kalenderberekeningen zijn gebaseerd op combinaties van dat getal.

Hoe dan ook, 13 is wellicht het meest bekende voorbeeld van bijgeloof in de moderne wereld. Als u een vliegreis maakt, zal u in het vliegtuig meestal geen plaats op rij 13 krijgen, want die rij bestaat gewoonlijk niet. Veel ziekenhuizen en hotels hebben geen kamer met nummer 13, in veel sporten - vooral gevaarlijke races - is er geen deelnemer met nummer 13 en in de Verenigde Staten vind je heel wat gebouwen waar de twaalfde verdieping meteen gevolgd wordt door de veertiende. Dat is geen bijgeloof van de bouwers: het is gewoon niet zo gemakkelijk, en dus niet zo interessant, om appartementen op een dertiende verdieping te verkopen of te verhuren. Er zouden zelfs hele steden bestaan zonder huizen met huisnummer 13 en er zijn gevallen bekend waarbij bewoners van huizen met nummer 13 bij de gemeente procedeerden om dat nummer te veranderen.

Vroeger gold de 13de van de maand als onheilsbrengend. Zeker om te trouwen en op reis te gaan. Op het einde van de 19de eeuw constateerde men die dag een duidelijk lager gebruik van het openbaar vervoer. Dit brengt ons op vrijdag de 13de.

Informatief.

“Vrijdag de 13de”

Waarom vrijdag? In onze christelijke wereld wordt verwezen naar de dood van Jezus, maar ook hiervoor zijn er sporen in de Germaanse mythologie. Vrijdag is Freya's dag, de dag van de godin van de liefde, de vrouw van Odin en de moeder van Balder (equivalent met Venus, vandaar Vendredi). Volgens een legende beschouwden de eerste christenen haar als een heks en werd zij verbannen naar een berg, waar ze elke vrijdag vergaderde met elf heksen en de duivel (samen dertien dus). Vaak werd dan ook gezegd dat de heksensabbat op een vrijdag valt.

Alhoewel de vrijdag op zich geen funeste betekenis heeft in de christelijke liturgie, werden in de Middeleeuwen de meeste onaangename gebeurtenissen uit de gewijde geschiedenis op die dag gesitueerd: de verdrijving van Adam en Eva uit het Paradijs, de moord van Abel door Caïn, de plagen van Egypte, de moord op de Onnozele Kinderen enz.

In de Angelsaksische landen was het de gewoonte die dag veroordeelden op te hangen. Voor huwen en reizen was die dag ongeschikt (Churchill zou zich eraan gehouden hebben dan niet te reizen, net als Lord Byron, die overigens op een vrijdag stierf, kort nadat hij op vrijdag toch was afgevaren, zegt men). De zeer bijgelovige Catharina de Medici, die zoveel waarzeggers en astrologen begunstigde, deed helemaal niets op vrijdag, en Napoleon zou zijn staatsgreep één dag hebben uitgesteld, naar 18 Brumaire, omdat 17 Brumaire op een vrijdag viel (en dat terwijl de weekdagen toen officieel waren afgeschaft!). Het zou af te raden zijn om op vrijdag de première van een toneelstuk te houden, te verhuizen, een dokter te roepen, een proces te houden, de matras om te draaien of de lakens te verwisselen, de was te doen, de ruiten te wassen, van hemd te veranderen, een breiwerk te beginnen, een kleedingstuk voor het eerst te dragen, de haren te knippen of zelfs te kammen. Zingen of lachen op vrijdag is ook uit den boze, maar een begrafenis op vrijdag houden is de beste manier om in de

nabije toekomst nog meer begrafenissen in de familie te hebben. En of vergaderen op een vrijdag een goede zaak is, weet ik niet, maar de Sicilianen zeggen dat de Mafia dit in elk geval mijdt.

Vrijdag de dertiende is gewoon een combinatie van de beide vormen van bijgeloof, niet meer en niet minder. Eigenlijk ken ik weinig catastrofes die op een vrijdag de 13de plaatsvonden. Een treurige gebeurtenis in de muziekgeschiedenis: Rossini stierf op die dag, maar een ramp was dat niet, want hij schreef toen al lang geen muziek meer.

Toch zijn er af en toe berichten dat er die dag meer ongevallen zouden gebeuren of meer mensen ziek zijn. Een studie uit 1993 sprak zelfs van een toename van meer dan de helft van hospitalisaties, hondenbeten, vallen en dergelijke. Dat lijkt mij overdreven. Misschien is er een neiging om sneller ongevallen op die dag te rapporteren. Anderzijds zijn er die dag minder verkeersongevallen, omdat minder mensen zich op straat wagen. Het ware nadeel van vrijdag 13 is de nefaste invloed van het bijgeloof van miljoenen mensen op de op de economie. In de Verenigde Staten verzuimen die dag opvallend veel mensen hun werk, worden zakelijke transacties uitgesteld en is het opvallend minder druk in warenhuizen. Het lijkt bijna op een staking of een epidemie. Elke vrijdag 13 zou een nadeel van een kwart miljard dollar betekenen. Om het bijgeloof te bestrijden, bestaan er al sinds de negentiende eeuw Vrijdag 13-clubs, die op deze dag banketten houden, liefst met zijn dertienen, als het kan met dertien gangen, en om helemaal goed af te zijn, betreden de leden het gebouw met openstaande paraplu's, gaan ze onder een ladder door en breken ze nog wat spiegels. Ook sceptici en andere vrijgevochten geesten houden die dag demonstraties van hun afkeer voor oud en modern bijgeloof.

Tim Trachet

ZONDAG 30 MEI 2021

“TE GEKKE ROES(T)” CAMPAGNE

SLOTEVENEMENT

Ook jij kan al wandelend je steentje bijdragen om alcohol-, drug- en gokproblemen bespreekbaar te maken. We stippelden een wandeling uit door een minder gekend en een bijzonder groen stukje Gent. Starten doen we in het Museum Dr. Guislain, dat deel uitmaakt van de wandeling. Er zijn verschillende afstanden. De lange route door het natuurgebied Bourgoyen kan elke wandelaar verleiden.

Startplaats:	Bijkomende info:
Museum Dr. Guislain Jozef Guislainstraat 43 9000 Gent Oost-Vlaanderen	www.belgnedwandelverbroedering.be of via e-mail info@belgnedwandelverbroedering.be
Afstanden: 1 – 5 – 10 – 15 km	Opgelet: Door de huidige coronamaatregelen raden wij u aan om onze website in de gaten te houden voor eventuele wijzigingen.
Vertrekuren: 08u00 tot 15u00	Respecteer ook de aanwijzingen van de onthaal medewerkers op deze organisatie.
Bereikbaarheid: Met het openbaar vervoer: Tramlijn 1 tot aan het museum Met de wagen: Er is parking voorzien op het domein	

Ontspannen wandelen én een tentoonstelling meepikken van fotografe Lieve Blancquaert? Dat kan! Met je combiticket kan je ook terecht in het Museum Dr. Guislain, voor een bezoekje aan de Expo Roes(t), met aangrijpende foto's van mensen met alcohol-, gok- en drugproblemen en hun familie.

